

(Vervolg van blz. 15)

re dreigingen het bedrijf niet gespaard. Wij denken in dit verband vooral aan de uitbreiding van de visserijzone, zoals die op de internationale zee-rechts-conferentie worden besproken en waarop landen als IJsland reeds een voorschot menen te moeten opnemen. Voor de visserij welke het altijd heeft moeten hebben van een internationale arbeidsverdeling zijn dit soort annexaties funest omdat zij leiden tot een grote kapitaal-vernietiging van betrekkelijk weinig draagkrachtigen en tot een onvoldoende stabiele voorziening van de markt. Daarnaast komt nog een voortdurende verstoring van het milieu door lozing van afvalstoffen, overmatige zandwinning uit de Noordzeebodem en het aanleggen van boorinstallaties en pijpleidingen. Het lijkt erop dat alles samenspat om de bedrijfstak die de oudste rechten op het gebruik van zee en zeebodem kan doen gelden, het meest in de hoek te dringen. Wil de visserij zich daartegen verweren, dan kan dat alleen door zich internationaal en nationaal zo sterk mogelijk te organiseren. Hoe meer verdeeld een bedrijfstak is, des te minder zal zij gehoor vinden bij de te benaderen overheden en des te weniger zal zij bereiken. Helaas is samengaan één van de zwakste kanten in de visserij door het sterke individualisme van de bedrijfsgenoten die dikwijls menen dat ongebreidelde concurrentie voordeliger is dan op verstandelijke basis samenwerken. Wie meent dat crisismoments een hechtere eenheid

zouden smeden komt bedrogen uit; persoonlijke belangen wegen soms zwaarder dan het groepsbelang.

DE NEDERLANDSE VISSERIJ

Geldt het bovenstaande voor vrijwel alle West-Europese landen, de Nederlandse visserij kwam er niet beter uit. Door haar voortdurende nieuwbouw is de vissersvloot in dat land tot een moderne vloot uitgebouwd, doch dat houdt tevens in hoge verplichtingen voor rente en aflossing. Dit gevoegd bij de hoge direktie exploitatie-kosten en de diep-insnijdende vangstverminderingen als gevolg van de quotering vooral voor haring en tong, hebben ertoe geleid dat in 1975 de liquiditeit van de betrokken vissertij-bedrijven duidelijk is achteruitgegaan. Om de quotering minder drukkend te doen zijn werd in de loop van het jaar een fonds opgericht, waardoor met overheidssteun schepen uit de visserij werden verwijderd. Deze operatie is nog in volle gang en gehoopt wordt dat een toestand kan worden bereikt waarbij vlootcapaciteit en quota's in een redelijke verhouding komen te staan.

Dit alles zal mede bepalend zijn voor de gang van zaken over 1976. Na de vele tegenvallers welke 1975 te zien heeft gegeven kunnen wij slechts hopen dat het komende jaar weer een opgang te zien zal geven, hetgeen wij ook aan de Vlaamse visserij toewensen.

De Oostendse vissershaven moet een Europepoort zijn voor vis

door H. DUMAREY, Schepen van de Oostendse Vissershaven

Om aan deze voor de zeevisserij nefaste toestand het hoofd te kunnen bieden en om te kunnen voldoen aan de stijgende vraag naar vis, zou moeten getracht worden om van onze vismijn een zekere aantrekkingskracht te laten uitgaan op de reders van onze naburige en vreemde vissershavens. De laatste tijd hebben reeds verschillende IJslandse, Deense en Hollandse vissersschepen de weg naar Oostende gevonden om op onze markt hun vangst te komen verkopen. Dit is reeds een winstpunt en een waarborg voor de diversiteit van het aanbod alhier.

Het is in ieders belang deze vaartuigen als regelmatige klant te behouden. Dit kan gebeuren door het verlenen van een goede service en het beperken tot een strikt minimum van de kosten.

Een stap in de goede richting ware het vislossen in concessie te geven waardoor de verschillende nu bestaande loonschalen zouden worden opgeheven en allerhande misbruiken bij de tewerkstelling zouden vermeden worden.

Het lijdt geen twijfel dat deze aanlandingen in grote mate de bloei van onze vissershaven kunnen vergroten, er tevens voor zorgend dat een bestendige tewerkstelling in de

hand wordt gewerkt en nevenbedrijven hun activiteiten minstens zouden kunnen behouden.

Dat de aanvoer van vreemde vissersschepen de visprijzen nadelig zou beïnvloeden houdt geen steek. Immers de prijsvorming gebeurt op Europees vlak. De regelmatige aanvoer kan alleen de markt een zekere standing geven met het gevolg dat vreemde kopers zich eveneens aan onze vismijn gaan interesseren.

Een regelmatige visaanvoer zou ten goede komen aan de prijsvorming en een sterke markt doen ontstaan.

De infrastructuur van onze vissershaven en vismijn biedt alle mogelijkheden om de aanvoer van vis door vreemde vaartuigen te verwerken en voor een afvloeiende afhandeling te zorgen.

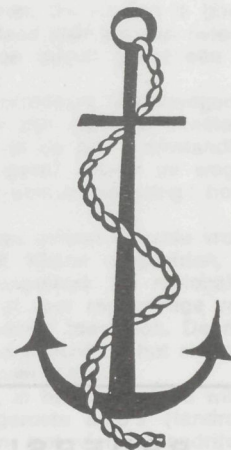
De problemen die zich stellen bij een grote aanvoer door vreemde vaartuigen, zijn eerder het gevolg van een massale aanvoer op dezelfde dag.

Een geordende en regelmatige aanvoer zou zeker ten goede komen aan de marktprijzen en een normale exploitatie in de vismijn. Maatregelen die zich opdringen zouden met meer zekerheid van efficiëntie kun-

nen genomen, o.a. uitbating visrecipiënten en lossen van vis.

Laat ons hopen dat het jaar 1976 voor de visserij redding moge brengen en de betrachtingen om in onze vissershaven een normale en gezonde uitbating te bekomen mogen lukken.

Zulks is enkel mogelijk wanneer de betrokken partijen goede wil aan de dag leggen en begrip hebben voor eenieders problemen.

Het jaar 1976 kondigt zich op economisch vlak aan als een jaar van verdere inflatie en grotere crisis, die vooral voor de visserij rampzalig kan worden.

In de visserij maken we momenteel een economische omwenteling mee waarvan de voornaamste oorzaken dienen gezocht te worden in de vangstbeperking van zekere vissoorten ingevolge de kwota-regeling, de eenzijdige uitbreiding van de IJslandse territoriale wateren tot 200 mijl, de hoge brandstoffenprijzen en stijging van de exploitatiekosten.